

מסכת נגעים

פרק ב

א. בהרת עזה נראית בגרמני כהה, והכהה בכושי עזה. רבי ישמעאל אומר, בני ישראל, אני כפרתו, הרי הן פאשפאש, לא שחורים ולא לבנים, אלא בינוניים. רבי עקיבא אומר, יש לצירים סממנין שהן צרין צורות שחורות, לבנות ובינוניות. מביא סם בינוני ומקיפו מבחוץ, ותרצה בבינוני. רבי יהודה אומר, מראות נגעים להקל אבל לא להחמיר, יראה הגרמני בפשוטו להקל, והכושי בבינוני להקל. וחכמים אומרים, זה וזה בבינוני:

ב. אין רואים הנגעים בשחרית ובין הערבים, ולא בתוך הבית, ולא ביום המעון, לפי שהכהה נראית עזה. ולא בצהר, לפי שעזה נראית כהה. אימתי רואין. בשלש, בארבע, ובחמש, ובשבע, ובשמינה, ובתשע, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, בארבע, בחמש, בשמינה, ובתשע:

ג. כִּי־הָיוּ הַסּוּמָא בְּאַחַת מֵעֵינָיו, אוֹ שִׁכְהָה מְאוּר עֵינָיו, לֹא יֵרָאֶה אֶת הַנִּגְעִים, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא יג), לְכֹל מֵרָאֵה עֵינֵי הַכֹּהֵן. בֵּית הָאֶפֶל, אֵין פּוֹתֶחִין בּוֹ חֲלוֹנוֹת לִרְאוֹת אֶת נִגְעוֹ:

ד. כִּי־צִד רְאִית הַנִּגַּע. הָאִישׁ נִרְאֶה כְּעוֹדֵר, וְכַמוֹסֵק זֵיתִים. הָאִשָּׁה כְּעוֹרֶכֶת וְכַמְנִיקָה אֶת בְּנָהּ, כְּאוֹרֶגֶת בְּעוֹמְדִין לְשִׁחִי לִיד הַיִּמְנִית. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף כְּטוֹוֶה בְּפִשְׁתָּן לְשִׁמְאָלִית. כָּשֶׁם שֶׁנִּרְאֶה לְנִגְעוֹ, כֹּךְ הוּא נִרְאֶה לְתַגְלַחְתּוֹ:

ה. כָּל הַנִּגְעִים אָדָם רוֹאֶה, חוּץ מִנִּגְעֵי עֶצְמוֹ. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אִף לֹא נִגְעֵי קְרוֹבָיו. כָּל הַנִּדְרִים אָדָם מְתִיר, חוּץ מִנִּדְרֵי עֶצְמוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף לֹא נִדְרֵי אִשְׁתּוֹ שֶׁבִּינָה לְבֵין אֲחֵרִים. כָּל הַבְּכוּרוֹת אָדָם רוֹאֶה, חוּץ מִבְּכוּרוֹת עֶצְמוֹ: